

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Hr. Troels Ravn siger, at for Socialdemokraterne er tiden ikke det afgørende; det var sådan, jeg forstod det. Jeg må sige, at det overrasker mig altså. Vi har set statistikkerne over, hvor længe de her børn har boet i lejrene, vi ved, hvad det er for nogle vilkår, familierne er underlagt, vi ved, at operatørerne siger, at det sådan set er udmærket, at der bliver bedre forhold – og det synes alle jo er godt – men at det er situationen, de er i, der er det afgørende for familien, og som skader dem og gør ved. Og så siger hr. Troels Ravn: Jamen tiden er ikke det afgørende.

Jeg må sige, at jeg synes, det lyder som en sørgelig kopi af integrationsministerens tale, og jeg synes, det er skuffende.

(Kort bemærkning).

Troels Ravn (S):

Der skal ikke herske tvivl om, at vi vel nok alle sammen ønsker, at tiden, mennesker skal være i et asylcenter, også her i Danmark, skal være så kort som overhovedet muligt, og at vi skal have en hurtig afklaring: afslag eller opholdstilladelse. Men jeg vil gerne understrege, at uanset afslag eller ophold, er det vigtigste for os, for Socialdemokraterne, at der ikke er nogen mennesker, der går i stykker som mennesker, mens de er i et asylcenter i Danmark, men at de har mulighed for at udvikle sig og trives, og det sker igennem de aktiviteter, som jeg nu et par gange har nævnt, for børnene og for de voksne.

Så vil jeg også som en sidebemærkning nævne, at vi på et af asylcentrene – jeg kan ikke huske, om det var Brovst eller Hanstholm – oplevede, at der faktisk var familier, der fik tilbudt anden bolig uden for lejren, uden for centeret, men som valgte at blive, bl.a. fordi der, selv om det kan være svært helt præcist at forestille sig, er et miljø, hvor der også er noget trykthed omkring det her.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Den næste, der har bedt om ordet for en kort bemærkning, er hr. Simon Emil Ammitzbøll.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg vil sådan set fortsætte, fuldstændig hvor hr. Morten Østergaard slap. Der er nemlig to ting, hr. Troels Ravn sagde, som jeg ikke helt forstår.

For det første sagde hr. Troels Ravn, at det er et meget svært spørgsmål, det her med, om der skal være en øvre grænse. Hvori består det svære, når man diskuterer, hvor lang tid børn har godt af at opholde sig i sådan et center?

For det andet sagde hr. Troels Ravn, at for *Socialdemokratiet* er tiden ikke afgørende. Nej, vi har sådan set heller ikke stillet det her forslag for Socialdemokraternes skyld. Det er børnene, det handler om! Og jeg tør vædde med, at for børnene er tiden afgørende. Tror hr. Troels Ravn ikke det?

(Kort bemærkning).

Troels Ravn (S):

Man kunne jo omvendt spørge: Hvorfor så lige 6 måneder? Hvorfor ikke kortere tid, hvorfor er det lige 6 måneder? Der er ikke nogen af os, der forestiller sig, at det er en privilegeret tilværelse at vokse op i et asylcenter, men jeg bliver nødt til at gentage, at det vigtigste i den her situation må være, at det handler om at skabe så gode forhold, at børn, hvilket vi har kunnet konstatere ved selsyn, kan trives og udvikle sig i centrene, og at de voksne – og det er derfor, det er så vigtigt, at vi også på sigt gør det muligt for de voksne at uddanne sig, at arbejde, være i praktik osv. – kan forberede sig til den situation, der kommer den dag, de ikke længere skal være i centeret, men skal rejse hjem eller måske ud i det danske samfund og fungere.

Kl. 14.35

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Endnu en gang: Hr. Troels Ravn siger, at det er et svært spørgsmål at svare på, om der skal være en øvre grænse for, hvor lang tid man skal være der. Jeg forstår det ikke. Den 18. maj 2006 havde vi forespørgselsdebat nr. F 44 her i salen, hvor Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, SF, Enhedslisten og de nordatlantiske mandater minus et enkelt havde et fælles forslag til vedtagelse, hvoraf det fremgik, at en af de ting, man ville have, var, at der skulle sættes en øvre grænse for opholdstiden på asylcentrene, så vi ikke som i dag oplever, at der er familier, der har været i centrene i op til 7 år. Det er fuldstændig det samme, jeg har diskuteret med fru Henriette Kjær.

Er der sket noget nyt siden maj 2006, eller holder Socialdemokraterne fast i, at tiden faktisk er vigtig?